

[P. D. Jensen.]

Aand. Ingen vil have noget imod, at der gennemføres nødvendigt Arbejde, men den Plan, der gaas frem efter, er i mange Henseender forhatet.

I 1936 blev der af Stadsingeniør O. Forchhammer udarbejdet og udsendt en Bog om Københavns grønne Omraader. Den er stort anlagt og belægger Egnen omkring København en 5—6 Mil ud i Landet med Veje og Stier og Frednings-servitutter. Det er disse Planer, der nu delvis skal gennemføres, ikke alene i Københavns Nærhed, men ca. 5 Mil fra København. Der er ganske vist Veje allerede nu, Veje, der i meget høj Grad svarer til Færdselen paa den Egn, jeg her tænker paa. Færdselen er ifølge Færdselstællingen meget lille; nogle Lastbiler og enkelte Personautomobiler, enkelte Hestekøretøjer og Cyklister færdes med Mellemrum paa disse Veje, og naturligvis kan ogsaa enkelte gaaende dukke frem, men Færdselen er altsaa minimal. Tællingen stammer fra Tiden før Krigen. Her lægger man nu en Bilautostrada, en Udsigtsvej, der udspringer og ender i en almindelig Kommunevej. Denne paatænkte Vej har vakt almindelig Harme inden for alle Kredse af Befolkningen paa Egnen. Ganske vist udtalte et af Tremandsudvalgets Medlemmer ved den første Besigtigelse, at det vel var tilstrækkeligt at haandlægge Arealen, hvor Vejen tænkes anlagt, og man kunde saa siden, hvis der blev Brug for Vejen, anlægge den. Men Formanden indstillede Bygning af Vejen til Statsministeriet. I Indstillingen blev det oplyst, at Sogneraadene var imod Anlægget, men Udvalgets Indstilling blev fulgt — uden at man vist i øvrigt undersøgte Sagen nærmere.

Da Arbejdet vedrørende den her paatænkte Udsigtsvej ved Bastrup Søs yderste Ende ganske vist er udbudt, men endnu ikke paabegyndt, henstiller jeg til den højtærede Minister, der har med denne Sag at gøre, at han foreløbig standser Sagen og foretager en Undersøgelse af den. Men det haster.

Naturligvis skal der ogsaa anlægges saavel Cykle- som Gangstier. Naa, ja, jeg skal ikke sige andet om dem, end at ogsaa disse Stier foreløbig er uden Interesse. Og lad mig saa lige nævne, at i det Hæfte, som jeg tidligere har omtalt, udtales der, at ganske vist ligger Omraadet mellem Farum og Slangerup og Egnen ved Hillerød saa langt fra København, at man ikke kan vente, at disse Stier vil blive brugt af Cyklister direkte fra København og naturligvis endnu mindre af Fodgængere, men saa hen-

vises der til, at Stationerne og Holdepladserne ved Nordbanen og Slangerupbanen skal nyttiggøres til Udflygtssteder. Og paa de i Hæftet afsatte Kort er der projekteret Stier, der fører fra Slangerupbanens Stationer og Holdepladser ned til Stierne ved Søerne. Slangerupbanen har jo i lang Tid ført en fattig Tilværelse. Kommunerne har maattet betale det ene Underskud efter det andet, og da den yderste Ende af Banen, Strækningen Farum—Slangerup, benyttes meget lidt, er det Mening at nedlægge denne Strækning. Saa langt ud tager Københavnerne ikke.

Dertil kommer, at Mening er at omdanne Banestrækningen København—Farum til en Art hurtiggaaende Sporvogn, der ikke medfører f. Eks. Cykler, men kun besørger Persontrafikken. Man skulde da tro, at saa maatte Stianlægget ogsaa blive overflødig, men disse Stier er nu engang kommet med i Hr. Forchhammers Bog, og saa skal de naturligvis gennemføres. Under forrige Krig anlagdes Banelegemet til den sjællandske Midtbane. Det ligger endnu til Minde om den Tids Fejlgreb. Slet saa galt vil Stianlægget paa den nævnte Strækning vel ikke virke. Men jeg gør opmærksom paa, at Mening dog vist var, at de paagældende Kommuner kun skulde refundere Statskassen en Andel af Udgifterne til Stig- og Vejanlæg svarende til den Interesse, Kommunerne havde af de nye Anlæg, og da her overhovedet ikke er Tale om nogen Art af Interesse, maa den Andel af Udgifterne, der skal paalægges Sognekommunerne, formentlig komme til at svare dertil, saafremt Arbejdet — det gælder ogsaa Vejarbejdet — bliver udført. Kommunerne faar jo desuden aarlige Udgifter ved Vedligeholdelse af saavel Stier som Veje.

Man kan naturligvis saa spørge mig, om der kan henvises til mere nyttigt Arbejde paa den paagældende Egn, og det er ikke vanskeligt at besvare. Der er langt mere nyttigt Jordarbejde at udføre netop paa denne Egn, Arbejde, der er produktivt, og som altsaa vilde give Arbejde og Fortjeneste i Fremtiden, hvad Vejarbejdet ikke gør. Herom henviser jeg til mine Udtalelser om Planering af ret store Arealer ved Finanslovens Behandling i Fjor. Men dertil kommer, at saavel den højtærede Minister for offentlige Arbejder som den højtærede Arbejdsminister har haft Besøg af Deputationer fra Gilleleje og Hundested med Anmodning om Støtte til Udvidelse af Havnene de to paagældende Steder. Arbejdet med disse to Havne er et produktivt Arbejde. Det giver Plads til mere Virksomhed, til